

Kungen såg barsk och grym ut, och ehuru han tog på sig en skenbart vänlig och förbindlig min, tyckte Jason just inte bättre om honom än om den elake kung Pelias, som störtat hans fader från tronen.

— Var välkommen, gode Jason, sade kungen. Är du på en lustresa eller är det din mening att upptäcka okända öar? Vad kan väl vara orsaken till, att jag hittills ej fått äran att få se dig i mitt palats?

— Store herre, svarade Jason med en djup bugning, för Kiron hade lärt honom att uppföra sig höviskt mot både kungar och tiggare, jag har kommit hit i ett ärende, och jag utber mig ditt tillstånd att uträtta det. Kung Pelias, som orättmätigt sitter på min faders tron, har lovat att stiga ned därifrån och ge mig sin krona och spira, om jag överlämnar det Gylle Skinnet åt honom. Som du nog vet, store konung, hänger detta nu i ett träd här i Kolkis, och jag utber mig vördsamt ditt tillstånd att få taga det med mig.

Kungen kunde ej längre behärska sig utan rynkade vredgat ögonbrynen. Det fanns ingen-